

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń – Spółce Akcyjnej w Ł.

oraz Skarbowi Państwa – Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej

o zapłatę i ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2010 r.,

zażalenia strony pozwanej - Skarbu Państwa – Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej

na postanowienie o kosztach zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 2 lipca 2010 r., sygn. akt XV Ca (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem, zawartym w punkcie trzecim wyroku z dnia 2 lipca 2010 r., Sąd Okręgowy w P. nie obciążył powoda M. K. obowiązkiem zwrotu pozwanym kosztów procesu w instancji odwoławczej.

W zażaleniu pełnomocnik pozwanego Skarbu Państwa – Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej w W. domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Komendanta Głównego

Państwowej Straży Pożarnej w W. kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym w kwocie 2 400 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kwestię zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym reguluje art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.; dalej: „ustawa”). Z przepisu tego, mającego charakter ustrojowy, wynika także norma o charakterze procesowym. Przyznaje on zdolność postulacyjną przed Sądem Najwyższym wyłącznie Prokuraturii Generalnej, pozbawiając jednocześnie tej zdolności adwokatów i radców prawnych. Innymi słowy, z wyjątkiem określonym w art. 8b ust. 5 ustawy, nie jest dopuszczalne zastępowanie Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym przez jakikolwiek inny podmiot. Wyłączne zastępstwo, o którym mowa w przytoczonym przepisie, obejmuje również czynności związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym realizowane przed sądem niższej instancji (postanowienie SN z dnia 31 sierpnia 2006 r., I CZ 47/06, OSNC 2007, nr 5, poz. 75).

W przedmiotowej sprawie zażalenie zostało zatem wniesione przez podmiot pozbawiony zdolności postulacyjnej i dlatego podlegało odrzuceniu bez wzywania do poprawienia pisma.

Wobec powyższego, na podstawie art. 373 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.